

[Emmert Andersen]

ene part nedrunder, medens den anden part opruster, vil dette føre til krig eller til fred. Dette er bevist, bl. a. ved den anden verdenskrig.

Hvad er situationen lige nu? Jo, situationen er den, at Sovjetunionen over for os har stationeret 324 SS-20 raketter, hver med 3 sprænghoveder, altså 972 atombomber. Flere af disse peger sikkert på os lige nu. Herudover står vi over for en overlegen konventionel styrke. Sovjets nye leder, Jurij Andropov, har nys udtalt, at kun Sovjetunionens uovervindelige styrker kan sikre verdensfreden.

Hvad er socialdemokratiets svar herpå? At vi ikke skal have atomraketter som modvægt mod russernes, og at vi skal skære ned på de konventionelle styrker og på materiellet, hvor det gør allermest skade. Er denne politik udtryk for naivitet i lighed med tidligere tiders pacifisters, for vi kan da ikke tro, at socialdemokratiet vil sætte Danmarks sikkerhedspolitik over styr for at kunne tilbageerobre mandater fra SF?

Hr. Anker Jørgensen har gang på gang udtalt, at han ikke kan lide atombomber. Det kan vi andre sandelig heller ikke. Det er netop derfor, vi i NATO og dermed i Danmark må vise en enig, fast vilje til forsvar, for kun derigennem kan en nedrustning påbegyndes. Såfremt Genèveforhandlingerne skal lykkes og ende med en nul-nul-løsning, må denne enighed stå til troende. Det er nemlig politik, russerne kan forstå.

Det er mit håb, at socialdemokratiet nu besinder sig og ikke bryder den enighed, der har været i 33 år og med 5 regeringer Anker Jørgensen, men som nu ændres, blot fordi socialdemokratiet er kommet i opposition. Vi tror, at dette er i overensstemmelse med de fleste danskeres opfattelse. Vi tror, at danskerne sætter så megen pris på frihed og demokrati, at de fleste vil vende sig mod SFs og VS' og nu tilsyneladende også socialdemokratiets udenrigspolitik. Socialdemokratiet har indledt en yderst farlig kurs. I forhold til de allierede må vi, såfremt vi ikke vil medvirke med vor andel til fælles forsvar, fremstå som utroværdige.

Imidlertid er der ét lyspunkt i sagen: fredsvenerne skal ikke glæde sig for tidligt, for uanset om Danmark beslutter sig til det ene eller det andet, vil arbejdet med raketterne fortsætte ufortøvet.

Lad mig slutte med et citat af englængerens Burke, det lyder: »Det eneste, der er fornødent, for at det onde kan sejre, er, at det gode intet foretager sig«.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre kan uden forbehold give tilslutning til det forslag, der foreligger her. Jeg har én indvending, og det er, at jeg må beklage, at der står, at vi skal stille betalingen i bero »indtil videre«. Jeg havde hellere set, at der stod, at betalingen skulle bortfalde.

Vi har, lige fra den diskussion blev rejst, forsøgt at få skiftende regeringer til at vende sig imod, at Danmark skulle støtte opstilling af nye atomvåben i Vesteuropa. Vi har mødt modstand. Den foregående regering nægtede at følge det radikale venstres indstilling; det beklager vi meget. Dengang kunne man jo have øvet en påvirkning, som var langt mere effektiv end den, vi er stand til at øve nu, hvor tilslutning til opstilling er givet. Vi ved, at beslutninger i NATO træffes i enstemmighed, og hvis eksempelvis en socialdemokratisk regering i Danmark, en socialdemokratisk regering i Norge eller i andre europæiske lande, herunder Vesttyskland, havde gjort et forsøg på i god tid at få samordnet sine synspunkter, så er jeg overbevist om, at der i 1979 havde været en god mulighed for at undgå beslutningen om at producere og opstille nye atomvåben.

Vi beklager meget, at det først er nu, socialdemokratiet synes, at der skal ydes modstand imod denne raketopstilling, men vi er naturligvis tilfredse med, at denne erkendelse nu er ved at være klar i socialdemokratiet. Vi vil ikke klandre socialdemokratiet for, at man nu radikaliseres, om jeg så må sige. Det er da godt, at det sker. Og så kan man sige, at det måske er godt, at socialdemokratiet kom i opposition. Vi må håbe, at den socialdemokratiske oppositionsperiode varer så længe, at radikaliseringen sætter sig fast i socialdemokratiet, så vi ikke skal opleve, at man, i det øjeblik man er tilbage som regeringsparti, igen får en mere venlig indstilling til atomoprustningen.

Det forslag, der foreligger nu, er altså et meget blødt formuleret forslag, og jeg forstår godt hensigten. Jeg har læst bemærkningerne, og jeg accepterer, at man formulerer sig